

**Sud Bosne i Hercegovine
Sud Bosne i Hercegovine**

Broj: S1 3 U 031707 19 U
Sarajevo, 24.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Efraima Čosića i Ljiljane Lalović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Razije Behlulović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja: „Zdravstveni centar Brčko“ Brčko Distrikt, ulica Džemaludina Čauševića broj 1, Brčko, kojeg zastupa advokat Amer Ramić iz Brčkog, ulica Bulevar mira bb (zgrada Most), protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-670-8/18 od 11.01.2019. godine, tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.06.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, uvažena je žalba ponuđača Lala i Lačo broj: 645/17 izjavljena protiv odluke o poništenju postupka javne nabavke, „Nabavka prehrambenih namirnica za kuhinju za 2017. godinu Lotovi 1 i 11“ i poništena odluka o poništenju postupka broj: 193/16-5 od 13.01.2017. godine, skupa sa obavijesti o poništenju postupka broj: 196/16-158 od 01.02.2017. godine i Izvještaj o analizi o ocjeni i rangiranju ponuda broj: 193/16-158 od 22.12.2016. godine, kao i Tenderska dokumentacija broj: 193716-158 od 25.08.2016. godine i Ispravka obavijesti o nabavci u odnosu na LOT 11. O povratu naknade za pokretanje žalbenog postupka žalitelja u iznosu od 1.166,67 KM, odlučeno je na osnovu posebnog rješenja organa. Obavezan je ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 450,00 KM, u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Protiv ovog rješenja tužitelj je tužbom pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u odredbi člana 11. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH. U tužbi navodi, da tužbu podnosi zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužbom ukazuje, da je zbog očigledne štamparske greške učinjene prilikom prekucavanja tenderske dokumentacije, u kojoj je umjesto „kg“ napisao „kom“, od strane žalitelja-ponuđača „Lala i Lačo“ grubo zloupotrijebljena ta činjenica, zbog čega je dostavio ponudu koja je bila deset puta viša od procijenjene vrijednosti ugovora za lot 11, umjesto da je

zatražio pojašnjenje tenderske dokumentacije. Iako je očigledno da se radi o greški jer se konzerve sardine ne prodaju na koligram već samo na komad, tužitelj je ipak poništio postupak javne nabavke za LOT 11. Međutim, tuženi organ ujedno poništava Odluku o poništenju postupka javne nabavke koju je donio tužitelj ali i donosi Odluku o poništenju postupka, obzirom da sam poništava Izvještaj o analizi i ocjeni i rangiranju ponuda, Tendersku dokumentaciju i sve ostalo u odnosu na LOT 11. Tužitelj ukazuje, da je navedeno postupanje tuženog suprotno odredbi člana 111. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer je tuženi poništio odluku ugovornog organa i onda donio identičnu odluku. Postavlja se pitanje, da li je tako postupio samo da bi žalitelju bilo omogućeno da dobije naknadu troškova postupka. Osim toga, tuženi potencira da je ugovorni organ morao omogućiti žalitelju da izvrši kopiranje ponude odnosno dijelova ponude a ne samo da mu omogući uvid u ponudu a sve u skladu sa Zakonom o upravnom postupku BiH. Međutim, tužitelj smatra da je ovakav stav tuženog nezakonit, obzirom da tužitelj kao ugovorni organ nema obavezu da supsidijarno primjenjuje odredbe Zakona o upravnom postupku BiH i da se ne mogu kopirati dijelovi ponude koji sadrže povjerljive podatke. Tužitelj navodi, da u zakonu i nije propisana suspidijarna primjena Zakona o upravnom postupku BiH a u konačnici, žalitelj ničim nije dokazao da mu nije omogućeno kopiranje ponude. Slijedom navedenog predlaže sudu da tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak, a tuženog obaveže na naknadu troškova postupka u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH, u iznosu od 280,80 KM i naknadu sudske takse.

U pismenom odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije, kao neosnovana, iz razloga iznesenih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi, da je postupajući po presudi ovog suda broj S 1 3 U 024918 17 U od 05.11.2018. godine, kojom presudom je uvažena žalba tužitelja i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. Navedenom presudom, sud je tužbu uvažio, jer je u konkretnom postupku, tužitelj dana 13.01.2017. godine, donio Odluku broj: 193/16-5, kojom je poništio postupak javne nabavke prehrambenih namirnica za kuhinju za 2017. godinu za Lot 11, protiv koje je ponuđač „Lala i Lačo“ d.o.o. Bijeljina, izjavio žalbu a tuženi je, odlučujući po predmetnoj žalbi, naveo da istu uvažava ne poništavajući pri tome odluku protiv koje je žalba izjavljena, te je poništio postupak javne nabavke, koji je ugovorni organ već poništio svojom odlukom protiv koje je žalba i izjavljena. Sud je tuženom dao uputu, da u ponovnom postupku odluči o osnovanosti žalbe žalitelja „Lala i Lačo“ d.o.o. U ponovnom postupku, Ured za razmatranje žalbi BiH je nakon ocjene svih žalbenih navoda žalitelja donio pobijano rješenje, kojim je uvažio žalbu žalitelja izjavljenu na Odluku o poništenju postupka javne nabavke, „Nabavka prehrambenih namirnica za kuhinju za 2017.godinu“ Lotovi 1. i 11. i poništio Odluku o poništenju postupka broj: 193/16-5 od 13.01.2017. godine, Obavijesti o poništenju postupka broj: 196/16-158 od 01.02.2017.godine i Izvještaj o analizi o ocjeni i rangiranju ponuda broj: 193/16-158 od 22.12.2016. godine kao i Tendersku dokumentaciju broj: 193716 -158 od 25.08.2016. godine i Ispravku obavijesti o nabavci, sve u odnosu na LOT 11. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio, da se osnovano žalbom ukazuje, da ugovorni rogan nije mogao poništiti postupak javne nabavke, pozivajući

se na član 69. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH (*drugi dokazivi razlozi za poništenje*), odnosno iz razloga jer je u tenderskom dokumentu napravio grešku tehničke prirode u stavci broj 3, kada je umjesto jedinice mjere „komad“ upisao „kg“. Tuženi je ocijenio osnovanim i navod da je nezakonita odluka ugovornog organa, da nije mogao dozvoliti žalitelju da izvrši kopiranje ponude kako je to traženo, obzirom da je to pravo, propisano u članu 72. Zakona o upravnom postupku BiH. Kako su se žalbeni razlozi žalitelja odnosili samo na Odluku o poništenju postupka za LOT 11, bez obzira što je Odlukom o poništenju postupka javne nabavke već poništen postupak, kako je sam pravni osnov poništenja postupka od strane tužitelja, suprotan materijalnom propisu, to je tuženi u skladu sa odredbom člana 111. stav 1. tačka d) Zakona o javnim nabavkama, a u vezi s članom 231. Zakona o upravnom postupku BiH, donio osporeno rješenje.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovori iz tužbe nisu osnovani.

Odredbom člana 69. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), (*ishod postupka javne nabavke*), je propisano, kada se postupak javne nabavke može okončati: a) zaključenjem ugovora o javnoj nabavci ili okvirnog sporazuma ili b) poništenjem postupka javne nabave. U stavom 2. tačka a). do e). istog člana je propisano, kada je ugovorni organ obavezan poništiti postupak javne nabavke, a stavom 3., da ugovorni organ može otkazati postupak javne nabave samo zbog dokazivih razloga koji su izvan nadzora ugovornog organa i koji se nisu mogli predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke.

Slijedom prednjih utvrđenja i citiranih odredbi Zakona o javnim nabavkama, ovo vijeće zaključuje, da nisu osnovani prigovori iz tužbe, da tuženi nije mogao poništiti Odluku o poništenju postupka, koji je ugovorni organ već poništio. Ovo iz razloga, jer je ugovorni organ postupio suprotno odredbama iz člana 69. ZJN, kada je donio Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 193/16-5 od 13.01.2017. godine, kojom se propisuje, kada ugovorni organ može *otkazati postupak javne nabavke*, a ne poništiti ga iz razloga koji su taksativno propisani u članu 69. stav 1. i 2. Zakona o javnim nabavkama BiH. Dalje, navedeni razlog u odnosu na LOT 11, da je ugovorni organ načinio tehničku grešku pa da nije u mogućnosti dodijeliti ugovor, ne može biti razlog za otkazivanje postupka javne nabavke, niti se može tumačiti da taj razlog nije u vezi sa ugovornim organom, kako je to propisano u članu 69. stav 3. ZJN. U konačnici, u smislu člana 70. stav 4. ZJN, ukoliko postoje opravdani razlozi iz člana 69. stav 1. i 2., Odluka o poništenju postupka javne nabavke koju donosi ugovorni organ, treba da sadrži detaljno obrazloženje razloga poništenja postupka nabavke.

Nije osnovan ni prigovor, da u Zakonu o javnim nabavkama BiH nije propisana supsidijarna primjena odredbi Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). Naime u odredbi člana 117. Zakona o javnim nabavkama BiH (*odjeljak B supsidijarna primjena*), (*supsidijarna primjena pravila upravnog postupka*), je propisano, da će se na postupak pred Uredom za razmatranje žalbi BiH, koji nije uređen odredbama ovoga zakona, primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku. Stoga je i po ocjeni ovog vijeća, pravilna odluka tuženog, da tužitelj nije mogao odbiti zahtjev žalitelja za kopiranjem određene dokumentacije ponude, kako je to propisano u odredbi člana 72. stav 3. Zakona o upravnom postupku BiH. Navedena zakonska odredba propisuje, da stranke imaju pravo razgledati spise ili fotokopiraju potrebne spise predmeta i o svom trošku prepisati potrebne spise, a organ je obavezan to omogućiti. Spisi se razgledaju i prepisuju ili

fotokopiraju pod nadzorom određene službene osobe. Nije sporno, da je u skladu sa članom 11. stav 5. Zakona o javnim nabavkama BiH propisano, da nakon donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, ugovorni organ u roku od dva dana, od dana podnošenja zahtjeva, je dužan omogućiti uvid u ponude sa izuzetkom informacija ponuđača označenih kao povjerljive, u skladu s ovim članom. Međutim, cijeneći da navedeni lex specialis propis, nije detaljno regulisao pravo na pristup, uvid i kopiranje dokumenata i podnesaka u postupcima javnih nabavki, to je ugovorni organ morao postupiti u skladu sa članom 117. Zakona odnosno u skladu sa članom 72. Zakona o upravnom postupku BiH, izuzev ako se radi o strogo povjerljivim informacijama koje moraju biti označene kao takve.

Dakle, u skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Ovo vijeće primjećuje, da je hronološki gledano, konkretni postupak nabavke započet 2015. godine i da je do momenta podnošenja tužbe doneseno veći broj odluka po žalbi, da su žalbe uvažavane više puta i da takav način postupanja ne osigurava dobru praksu za sve buduće postupke javnih nabavki. Posebno treba imati u vidu, da nakon ovako dugotrajnog postupka, javne nabavke postaju bespredmetne što vodi kršenju osnovni načela i principa, upravnog postupka a posljedično i kršenja Zakona o javnim nabavkama BiH. Stoga, Ured za razmatranje žalbi BiH, treba da postupa u skladu sa svojim ovlaštenjima i mogućnostima u pogledu postupanja i primjene kaznenih i prekršajnih odredbi te praćenja rada ugovornih organa, jednako kao i Agencija za javne nabavke BiH

Imajući u vidu, da tužba nije osnovana, tužitelju ne pripadaju ni troškovi upravnog spora u potraživanom iznosu, a u skladu sa članom 61. Zakona o upravnom sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 53/16).

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Razija Behlulović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUD IIA

Jadranka Brejto

